ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Οἰκιακὸς κομπιοῦτερ

γιὰ νὰ κάνει ὅλες τὶς δουλειὲς

ΘΑ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΜΟΝΟ 500 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κάντε λίγο χῶρο στὸ σαλόνι σας καὶ ἑτοιμασθεῖτε νὰ ὑποδεχθεῖτε τὸν οἰκιακό σας ἠλεκτρονικὸ ὑπολογιστή. Καὶ ἑτοιμασθεῖτε παράλληλα νὰ ἀλλάξετε τὸν τρόπο ζωῆς σας, γιατί, ὅπως ὅταν στὴν οἰκογένεια προστίθεται ἕνα νέο μέλος, ἔτσι καὶ τώρα, πολλὰ πράγματα θὰ ἀλλάξουν ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ ἐγκατασταθεῖ στὸ σπίτι σας ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστής.

Τέτοιοι οἰκιακοὶ κομπιοῦτερ κυκλοφοροῦν ἤδη στὴν ἀμερικανικὴ ἀγορά, ἀλλὰ λόγω τοῦ κόστους τους οἱ πωλήσεις εἶναι πολὺ περιορισμένες. Ἐπειδὴ ὅμως, ἡ τεχνολογία τῶν κομπιοῦτερ κάνει καθημερινὰ ἁλματώδη πρόοδο, πιστεύεται ὅτι μέσα σὲ λίγα χρόνια — μιὰ δεκαετία τὸ πολὺ — ὁ οἰκιακὸς ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς θὰ κοστίζει μόνο 500 δολλάρια καὶ θὰ εἶναι προσιτὸς σὲ κάθε σχεδὸν σπίτι.

«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ»

Ὅταν λοιπόν, φτάσει αὐτὴ ἡ στιγμὴ καὶ ἐγκατασταθεῖ μέσα στὰ σπίτια ὁ οἰκιακὸς κομπιοῦτερ, ἡ καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἀτόμων θὰ σημειώσει μιὰ σημαντικὴ μεταβολή. Ὡρισμένοι κοινωνιολόγοι χαρακτηρίζουν τὴν προοπτικὴ αὐτὴ σὰν μιὰ μεγάλη καὶ οὐσιαστικὴ πρόοδο, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ κομπιοῦτερ ἔχει τὴν δύναμη νὰ ἀπελευθερώσει τὰ ἄτομα ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ καὶ τὴ μονοτονία τῆς καθημερινῆς ζωῆς, συμβάλλοντας ἔτσι στὴ διεύρυνση τῆς ἀτομικῆς τους ἐλευθερίας.

Ὡρισμένοι ὅλλοι ἐμπειρογνώμονες ὅμως, ἀμφιβάλλουν ἂν ὁ οἰκιακὸς κομπιοῦτερ θὰ εἶναι τόσο ἀποτελεσματικὸς ἢ ἄν ἡ εἴσοδός του στὰ σπίτια θὰ εἶναι τόσο γρήγορη, ὅσο προβλέπεται.

Ἀνεξάρτητα, ὅμως, ἀπὸ τὶς ἀμφιβολίες ποὺ ἐκφράζονται, ἂς δοῦμε τί θὰ σημάνει ἡ ἐγκατάσταση τοῦ κομπιοῦτερ στὰ σπίτια:

Ὁ οἰκιακὸς ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς θὰ ἐλέγχει τὴ θερμοκρασία τοῦ δωματίου, θὰ ἀνάβει καὶ θὰ σβήνει τὰ φῶτα, θὰ παίζει μουσική, θὰ ἐλέγχει τὴν τηλεόραση, θὰ βοηθᾶ στὸ μαγείρεμα καὶ θὰ σκουπίζει τὸ πάτωμα.

Ὁ κομπιοῦτερ θὰ παρακολουθεῖ τὶς καθημερινὲς εἰδήσεις καὶ ἀνάλογα μὲ τὰ ἐνδιαφέροντά σας, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ τὸν ἔχετε προγραμματίσει, θὰ παραλείπει ὅσα δὲν σᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ θὰ «γράφει» στὴν ὀθόνη του ἐκεῖνα ποὺ τραβοῦν τὴν προσοχή σας.

Θὰ γράφετε, ἀκόμα, τὰ γράμματά σας στὸν κομπιοῦτερ καὶ ἐκεῖνος θὰ τὰ μεταδίδει αὐτόματα στὴν παρόμοια συσκευή, ποὺ θὰ εἶναι ἐγκατεστημένη στὸ σπίτι τοῦ παραλήπτη.

Ὅλες οἱ οἰκονομικὲς συναλλαγὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς — ἐξόφληση λογαριασμῶν π.χ. — θὰ γίνονται αὐτόματα ἀπὸ τὸν κομπιοῦτερ.

Οἱ ἀγορές σας θὰ γίνονται μέσω τῶν «κίτρινων σελίδων» τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ. Θὰ τοῦ λέτε τί θέλετε νὰ ἀγοράσετε κι' ἐκεῖνος θὰ ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὰ διάφορα καταστήματα, ψάχνοντας γιὰ τὴν καλύτερη καὶ οἰκονομικότερη ἀγορά. Θὰ μπορεῖτε ἀκόμα νὰ διατάζετε τὴ συσκευή σας νὰ κάνει συγκρίσεις τιμῶν ἀνάμεσα στὰ σοῦπερ — μάρκετ.

Ὁ κομπιοῦτερ μπορεῖ νὰ γίνει ἕνας θαυμάσιος δάσκαλος. Ἁπλῶς θὰ διαλέγετε μιὰ ἐκ τῶν προτέρων γραμμένη κασέτα μὲ τὸ θέμα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει νὰ μάθετε καὶ ὁ κομπιοῦτερ θὰ παρακολουθεῖ ὑπομονετικὰ τὴν πρόοδό σας, θὰ σᾶς ὑποβάλει ἐρωτήσεις, θὰ διορθώνει τὰ λάθη σας καὶ θὰ σᾶς ἐνθαρρύνει νὰ συνεχίσετε.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐφαρμογὲς τῆς τεχνολογίας στὴν καθημερινὴ ζωὴ εἶναι ἤδη ἐφικτὲς. Τὰ βασικὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν μαζικὴ παραγωγὴ καὶ κατανάλωση τῶν οἰκιακῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν εἶναι τὸ κόστος, τὸ μέγεθος τῆς συσκευῆς καὶ ἡ ἀναγκαιότητα ἐπαγγελματικοῦ προγράμματισμοῦ.

Ὡρισμένοι τεχνοκράτες καὶ ἐλάχιστα ἄτομα, ποὺ καλλιεργοῦν μὲ πάθος ἕνα χόμπυ, ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει τὸν δικό τους κομπιοῦτερ στὸ υπίτι τους, γιὰ νὰ κάνουν διάφορες μικροδουλειὲς ἢ νὰ παίζουν ἐγκεφαλικὰ παιγνίδια.

ΘΑ ΓΙΝΕΙ.. ΜΙΣΗΤΟΣ;

Ὅσοι, ὅμως, δὲν μοιράζονται τὴν ἄποψη ὅτι ὁ οἰκιακὸς ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς θὰ ἀπελευθερώσει τὸ ἄτομο, προβλέπουν ὅτι ὁ κομπιοῦτερ θὰ ἐγκατασταθεῖ στὰ σπίτια μὲ μεγάλο ἔνθουσιασμό, θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ ἕνα σύντομο χρονικὸ διάστημα καὶ ὕστερα θὰ παραμείνει ἄχρηστος νὰ μαζεύει σκόνη. Ἤ, ἀκόμα χειρότερα, ἂν ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὴ λήψη διαφόρων ἀποφάσεων, θὰ γίνει ὁ ταπεινοδιοπομπαῖος τράγος» γιὰ ὅλα τὰ στραβὰ ποὺ θὰ συμβαίνουν σ' ἕνα σπίτι. Κανεὶς δὲν θὰ αἰσθάνεται ὑπεύθυνος, ἐπειδὴ «τὸ ἔκανε ὁ κομπιοῦτερ».

Τὴν ἄποψη αὐτὴ ἐκφράζει ὁ δρ. Τζόζεφ Βάϊζμπαουμ, εἰδικευμένος στὴν τεχνολογία τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἡ ἐρώτηση, ποὺ ἐλάχιστα ἄτομα θέτουν εἶπε ὁ δρ. Βάϊζμπαουμ, εἶναι ἂν ὁ κομπιοῦτερ μπορεῖ νὰ λύσει τὰ ἀληθινὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης ζωῆς.

Τὰ ἀληθινὰ κοινωνικὰ προβλήματα — ὅπως π.χ. ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ ἀτόμου ἢ ἡ ἀπουσία σκοποῦ καὶ περιεχόμενου — δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ λυθοῦν μὲ τὴν εἰσβολὴ στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς νέας τεχνολογίας.

Ὁ δρ. Βάϊζμπαουμ συγκρίνει τὴ μελλοντικὴ ἐγκατάσταση τοῦ κομπιοῦτερ στὰ σπίτια μὲ τὴ μαζικὴ παραγωγὴ συσκευῶν τηλεοράσεως. Εἶναι ἀναμφισβήτητο γεγονός, συνεχίζει ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμονας, ὅτι ὅλα τὰ σπίτια, ἀκόμα καὶ τὰ πιο φτωχικά, διαθέτουν μιὰ συσκευὴ τηλεοράσεως, ἀλλὰ παραβλέπεται τὸ ὅτι ἡ ἀγορά της θεωρεῖται ὑπερβολικὴ δαπάνη γιὰ μιὰ οἰκογένεια μὲ περιορισμένα ἔσοδα, ποὺ θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ περικόψει ἀκόμα κι' ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀνάγκες της γιὰ νὰ ἀνταπεξέλθει στὰ ἔξοδα τῆς ἀγορᾶς της.

Η «ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ»

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, παρατηρεῖ ὁ δρ. Βάϊζμπαουμ, ὅταν ἡ τηλεόραση καὶ τὸ ραδιόφωνο μπῆκε σὲ κάθε σπίτι, οἱ αἰσιόδοξοι προβλέπαν ὅτι, ἐπιτέλους ἔτσι θὰ ἀνέλθει τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν λαῶν, μὲ τὰ προγράμματα μουσικῆς χοροῦ, λογοτεχνίας καὶ θεάτρου ποὺ θὰ μεταδίδουν.

Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, τὸ ποιοτικὸ ἐπίπεδο αὐτῶν τῶν προγραμμάτων εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ μέτριο, ἐνῶ ἡ μικρὴ ὀθόνη δέν μεταφέρει στὸ κοινὸ παρὰ μόνο τὴ βία, τὰ ναρκωτικὰ καὶ ὅλες τὶς ἄλλες «κοινωνικὲς ἀσθένειες».

Τὸ ἴδιο θὰ συμβεῖ καὶ μὲ τὸν οἰκιακὸ κομπιοῦτερ, προβλέπει ὁ δρ. Βάϊζμπαουμ, τονίζοντας ὅτι οἱ πληροφορίες ποὺ λαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι μέσω τῶν κομπιοῦτερ ἐμπνέουν συχνὰ μιὰ πλαστὴ εἰκόνα τῆς πραγματικότητας καὶ ὅτι οἱ κομπιοῦτερ τείνουν νὰ μεγαλοποιοῦν τὰ ἐνδεχόμενα λάθη — καὶ ἑπομένως καὶ τὶς συνέπειές τους.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἕνας εἰδικευμένος τῆς τεχνολογίας ἀμφιβάλλει ὡς πρὸς τὴ θετικὴ συμβολὴ τους στὴν καθημερινὴ ζωή...

ΕΚΘΕΣΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Η δυτικὴ ἰατρικὴ ἀπέτυχε

στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου

Μαστίζονται ἀπὸ ἀρρώστειες πολλὰ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι

ΖΟΦΕΡΗ ΕΙΚΟΝΑ ΑΠΟ ΑΠΟΨΕΩΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ δυτικὴ ἰατρικὴ ἀπέτυχε στὸν «τρίτο κόσμο». Στὴν φράση αὐτὴ καὶ μόνη συνοψίζεται ἡ βασικὴ διαπίστωση, ἐξαιρετικὰ αὐστηρή, τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας τοῦ ΟΗΕ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ κατὰ τὴν διάρκεια ἑνὸς σεμιναρίου ποὺ πραγματοποιήθηκε προσφάτως στὸ Λονδίνο, μὲ πρωτοβουλία τοῦ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ πληροφορήσεως, ποὺ ἑδρεύει στὴ Ὀρεταννικὴ πρωτεύουσα καὶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸ ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ.

Τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ δεδομένα ποὺ ἀνακοινώθηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ σεμιναρίου αὐτοῦ, στὸ ὁποῖο ἔλαβαν μέρος πολλοὶ διαπρεπεῖς ἰατροὶ καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἀπὸ πολλὲς χῶρες τοῦ κόσμου, εἶναι κυριολεκτικῶς καταθλιπτικά. Ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τῶν πληθυσμῶν τοῦ λεγομένου «τρίτου κόσμου» χειροτερεύει ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, παρὰ τὸ σημαντικὸ ὕψος τῶν κονδυλίων ποὺ διατίθενται γιὰ τὴν ὑγιεινὴ καὶ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἐπωφελοῦνται μόνο μικρὲς μειονότητες τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, ποὺ κατοικοῦν στὶς πόλεις. Ἄλλωστε τὰ κονδύλια αὐτὰ ἀποσπῶνται ἀπὸ ἰσχνοὺς ἤδη προϋπολογισμούς.

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Παγκοσμίου Ὀρ)νώσεως Ὑγείας τοῦ ΟΗΕ 3,2 δισεκατομμύρια ἀνθρώπων (ἐπὶ συνόλου τεσσάρων δισεκατομμυρίων στὰ ὁποῖα ἀνέρχεται ὁ πληθυσμὸς τοῦ πλανήτη), δὲν διαθέτουν καμμία δυνατότητα ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως, Ἡ παιδικὴ θνησιμότης, γιὰ νὰ περιορισθοῦμε σ' αὐτὸ μόνο τὸ παράδειγμα, εἶναι στὴν Ἀφρικὴ, ἑπτὰ φορὲς ὑψηλότερη τοῦ ὅσο εἶναι στὴν Εὐρώπη. Οἱ περισσότερες λοιμώδεις καὶ μεταδοτικὲς νόσοι, ποὺ ἔχουν σήμερα κατασταλεῖ στὶς ἀνεπτυγμένες χῶρες, παραμένουν ὁ κανὼν στὸν τρίτο κόσμο. Ἔτσι ἀπὸ ἐλονοσία πάσχουν σήμερα 150.000.000 ἀτόμων ἀνὰ τὸν κόσμο. Στὴν Ἀφρική, ἡ ἐλονοσία προξενεῖ κάθε χρόνο, τὸν θάνατο 1.000.000 παιδιῶν ἡλικίας κάτω τῶν 14 ἐτῶν, 180.000.000 ἕως 200.000.000 ἀνθρώπων πάσχουν ἀπὸ βιλαρζίωση, ἐνῶ 600 000.000 πάσχουν ἀπὸ τράχωμα καὶ συνεπῶς, ἀπειλοῦνται μὲ τύφλωση. Καὶ τί νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τὴ λέπρα (12.000.000 κρούσματα!), τὴ χολέρα τὶς ἀναρίθμητες ἐντερικὲς παθήσεις ἀπὸ παράσιτα ἢ μικρόβια, τὴν φυματίωση, τὴν πολιομυελίτιδα κλπ, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν καθημερινὴ μοῖρα στὸν πληθυσμὸ τοῦ τρίτου κόσμου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς κοινὸ καὶ βασικὸ γνώρισμα τὸν ὑποσιτισμό....

Ο ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ

Ἐξ ἄλλου, ὁ ὑποσιτισμὸς δὲν ὑποχώρησε διόλου κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἀντιθέτως, μάλιστα. Καὶ, ὅπως εἶναι γνωστό, κάνει τὸν ὀργανισμὸ εὐπαθῆ σὲ ὅλες τὶς λοιμώξεις καὶ προσβολές. Ἔτσι ἡ κοινότατη εὐφλογία θανατώνει στὴ δυτικὴ Ἀφρική, 500.000 παιδιά κάθε χρόνο. Γενικά, ἡ καθημερινὴ μερίδα πρωτεϊνῶν κατὰ κεφαλὴν, στὸν τρίτο κόσμο, εἶναι ἡ μισὴ ἐκείνης ποὺ ἀναλίσκεται ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους καὶ τοὺς Ἀμερικανούς. Ὁ ὑποσιτισμὸς καὶ γενικὰ οἱ τροφικὲς ἀνεπάρκειες προξενοῦν, ὡς ἄμεση αἰτία, μιὰ σειρὰ νόσων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ ἐξοφθαλμίαση, ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἀνωμαλία τοῦ θυροειδοῦς (400.000. 000 κρούσματα), ἀναιμία (300. 000.000 κρούσματα), ξηροφθαλμία ποὺ ἐπιφέρει συχνὰ τὴν τύφλωση, ἀπὸ ἔλλειψη βιταμίνης κ.λ.π.

Συνολικὰ τὰ 25—30% τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς νοτιοανατολικῆς Ἀσίας πάσχουν ἀπὸ σοβαρὸ ὑποσιτισμὸ καὶ τὶς ἄμεσες συνέπειές του.

Ἰδιαίτερα δραματικὴ εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν τοῦ τρίτου κόσμου. Τὰ 97% τῆς παιδικῆς θνησιμότητος ἐντοπίζονται στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες καὶ ἰδίως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς. Μολονότι τὰ παιδιὰ ἡλικίας κάτω τῶν πέντε ἐτῶν ἀντιπροσωπεύουν στὶς χῶρες αὐτὲς, κάτω τοῦ 20% τῶν πληθυσμῶν, καλύπτουν τὰ 60% τῆς συνολικῆς θνησιμότητος. Στὸν τρίτο κόσμο γεννῶνται 80.000.000 παιδιὰ κάθε χρόνο. Ἀπὸ αὐτὰ, πεθαίνουν 5.000.000 περίπου ἀπὸ διφθερίτιδα, κοκκύτη, τέτανο πολιομυελίτιδα, εὐφλογία ἢ φυματίωση, ἐνῶ 10.000.000 μένουν ἀνάπηρα ὡς συνέπεια τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀσθενειῶν.

ΡΙΖΙΚΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ

Ἡ καταθλιπτικότης τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ τρομακτικὴ εἰκόνα ποὺ ἐμφανίζει ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας στὸν τρίτο κόσμο ἔχουν προκαλέσει ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, μιὰ ριζικὴ ἀμφισβήτηση καὶ ἀναθεώρηση τῶν συστημάτων ὑγείας καὶ περιθάλψεως τὰ ὁποῖα ὁ τρίτος κόσμος ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀποικιοκρατίας καὶ τὰ ὁποῖα διετήρησε κατὰ τὰ τελευταῖα 30 χρόνια. Τὰ συστήματα αὐτὰ εἶχαν εἰσαχθῆ ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Δύσεως καὶ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰ δυτικὰ πρότυπα. Ἡ ἀναθεώρησή τους κατέληξε στὴν χάραξη νέων στόχων καὶ σκοπῶν τοὺς ὁποίους ἡ παγκόσμια ὀργάνωση ὑγείας τοῦ ΟΗΕ καὶ τὸ «Οὔνισεφ» θέλουν νὰ πείσουν τὶς χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου νὰ τοὺς υἱοθετήσουν. Οἱ δύο αὐτοὶ διεθνεῖς ὀργανισμοί, γιὰ νὰ γνωστοποιήσουν καὶ ἐξηγήσουν τοὺς στόχους αὐτοὺς στὶς διάφορες κυβερνήσεις, θὰ συγκαλέσουν εἰδικὴ παγκόσμια διάσκεψη, ποὺ θὰ συνέλθει, τὸν ἐρχόμενο Σεπτέμβριο στὴν Ἄλμα Ἄτα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Παγκόσμιας Ὀργανώσεως Ὑγείας τοῦ ΟΗΕ δρ. Χάφταν Μάλερ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ «Οὔνισεφ» κ. Λάμπουίς, συνέταξαν ἤδη ἀπὸ κοινοῦ μιὰ ἔκθεση πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν χωρῶν ποὺ θὰ λάβουν μέρος στὴν διάσκεψη τῆς Ἄλμα Ἄτα. Βασικὴ διαπίστωση καὶ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ἡ δυτικὴ ἰατρικὴ ἀπέτυχε στὰ τρία τέταρτα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῆ, κατὰ τὴν ἐκτίμηση τῶν συντακτῶν τῆς ἐκθέσεως ἀπὸ «πρωτόγονες μεθόδους ἰατρικῆς περιθάλψεως» προσιτὲς σὲ ὅλους. Μεθόδους, δηλαδὴ ποὺ νὰ μὴν ἔχουν ὡς ἐπίκεντρο τὸ νοσοκομεῖο, νὰ ἀνάγωνται στὴν εὐθύνη καὶ στὶς δυνατότητες τῶν ἴδιων τῶν πληθυσμῶν καὶ νὰ εἶναι προσαρμοσμένες στὴν τοπικὴ νοσολογία, στὶς συνθῆκες καὶ ἀνάγκες ὑγιεινῆς τοῦ συγκεκριμένου περιβάλλοντος κλπ. Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ παρέχουν τὴν περίθαλψη αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ μὴν ἔχουν πανεπιστημιακοὺς τίτλους εἴτε ἐγκαθίστανται στὶς μεγάλες πόλεις τοῦ τρίτου κόσμου, εἴτε μεταναστεύουν στὶς ἐκβιομηχανισμένες χῶρες.

Τὰ στοιχεῖα ποὺ ὑπάρχουν σχετικὰ μὲ τὴ «φυγὴ ἰατρῶν» ἀπὸ τὸν Τρίτο Κόσμο εἶναι πολὺ εὔγλωττα. Στὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληθυσμοῦ ζοῦν στὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς καί, γενικὰ στὴν ὑπαιθρο, ἀλλὰ τὰ τρία τέταρτα τῶν ἰατρῶν εἶναι ἐγκατεστημένοι στὶς πόλεις τῶν χωρῶν αὐτῶν. Ἐξάλλου, σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο, 140.000 ἰατροὶ ἐργάζονται τώρα σὲ χῶρες ἄλλες ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς καταγωγῆς τους. Τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν τῶν «παρείσακτων» ἰατρῶν συγκεντρώνονται στὶς ἀκόλουθες πέντε χῶρες: Ἡνωμένες Πολιτεῖες (68.000 τὸ 1972), Μεγάλη Βρεταννία (21. 000), Καναδᾶς, Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία καὶ Αὐστραλία. Τέλος ὁ «νοσοκομειοκεντρισμός», ποὺ ἤδη ἐπικρίνεται καὶ ἀμφισβητεῖται στὶς προηγμένες καὶ βιομηχανικὲς χῶρες, εἶναι κυριολεκτικὰ ἀνέφικτος καὶ ἀβάσταχτος γιὰ μιὰ ὑπανάπτυκτη χώρα. Ἕνα πανεπιστημιακὸ νοσοκομεῖο θὰ μποροῦσε ν' ἀπορροφήσει, μόνον αὐτό, τὸ ἥμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑγιεινῆς τῆς χώρας αὐτῆς.

Οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς Παγκόσμιας Ὀργανώσεως Ὑγείας καὶ τοῦ ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ «πρωτόγονης ἰατρικῆς περιθάλψεως» θὰ προσκρούσει σὲ ἐνστάσεις καὶ ἀντιδράσεις γιὰ πολιτικοὺς λόγους. Θεωροῦν, ὡστόσο, ἀναγκαῖο νὰ τονίσουν καὶ νὰ γνωστοποιήσουν μερικὲς βασικὲς ἀρχές, ὅπως οἱ ἀκόλουθες: κατώτερα μικρὰ ἀγροτικὰ ἰατρεῖα στὶς χωριὰ παρὰ νοσοκομεῖα στὶς πόλεις· καλύτερος ὁ μητρικὸς θηλασμὸς παρὰ τὸ γάλα σὲ σκόνη· ἀναπτύσσεται στὸ μολυσμένο νερὸ καλύτερα φάρμακα παρασκευασμένα ἀπὸ τοπικὰ χόρτα παρὰ ἀκριβὰ χημικὰ φάρμακα εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό· καλύτερα ὁ ἐμβολιασμὸς παρὰ ἡ χνητοὶ νεφροὶ καλύτερη ἡ ἀπλὴ λύμανση τοῦ πόσιμου νεροῦ παρὰ ἡ χορήγηση ἀντιβιοτικῶν· καλύτεροι οἱ παραδοσιακοὶ «θεραπευτὲς» παρὰ οἱ πτυχιοῦχοι ἰατροὶ γιὰ τοὺς πληθυσμοὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου.....

Μέτρα γιὰ νὰ μειωθεῖ ἡ ρύπανση θαλασσῶν στὶς Ἡν. Πολιτεῖες

ΕΛΠΙΔΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἕν ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν, σήμερον, τὰ κράτη εἶναι ἡ μόλυνσις τῶν θαλασσῶν ἐκ τοῦ πετρελαίου. Χαρμόσυνος εἴδησις διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸ πρόβλημα ἦτο ἡ δήλωσις μιᾶς ἑταιρείας τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ (ΗΠΑ) Ἡ ἑταιρεία αὐτὴ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι παρήγαγεν οὐσίαν, ἡ ὁποία ἀποχωρίζει τὸ πετρέλαιον ἀπὸ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, βάσει τοῦ εἰδικοῦ βάρους τῶν δύο ὑγρῶν. Ἡ νέα οὐσία χρησιμοποιεῖται ἤδη εἰς τὰ μεγάλα πετρελαιοφόρα εἰς ποσοστὸν 10ο)ο ἕως 15ο)ο, διὰ νὰ συλλέγωνται καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη πετρελαίου ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα τῶν μηχανῶν καὶ τὰ βυτία, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν ὡς «σαβοῦρα».

Ἐκτὸς τῆς ἑταιρείας αὐτῆς, ἡ ὁποία ὀνομάζεται «Μπαττεργουὼρθ Σύστεμς», ἀναλόγους οὐσίας προμηθεύουν ἕτεραι δέκα ἀμερικανικαὶ καὶ τινες εὐρωπαϊκαὶ καὶ ἰαπωνικαὶ ἐπιχειρήσεις. Αἱ οὐσίαι χρησιμοποιοῦνται εἰς μακρὰν κλίμακα, ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ ἤδη ἔχουν μειώσει σημαντικῶς τὴν ἐκ πετρελαίου μόλυνσιν τῶν ὠκεανῶν.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς ἔκθεσιν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, ὑποβληθεῖσαν τῷ 1975 εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχάς, ἡ ἐκ πετρελαίου μόλυνσις τῶν θαλασσῶν δὲν δύναται νὰ ἀναταλῇ ὁριστικῶς, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ ἐξουδετεροῦται ὅταν ἐμφανίζωνται κηλίδες.

Η ΔΙΑΦΥΓΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἐξ ἄλλου, ποσοστὸν 10ο)ο τῆς μολύνσεως προέρχεται ἐκ τῆς διαφυγῆς πετρελαίου ἀπὸ γεωλογικῆς προελεύσεως σχισμὰς τοῦ βυθοῦ τῶν θαλασσῶν. Οὕτω φθάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πετρέλαιον ἐξ ὑποθρυχίων κοιτασμάτων, τῶν ὁποίων ἡ διαροὴ ὑπάρχει ἐπὶ ἑκατομμύρια, ἴσως καὶ δισεκατομμύρια ἔτη! Ἐπίσης, ποσοστὸν 10ο)ο τῆς μολύνσεως προέρχεται ἀπὸ ἐξατμίσεις ἀεροπλάνων καὶ τὴν ἐν γένει ρύπανσιν τῆς ἀτμοσφαίρας.

Αἱ στατιστικαὶ ἀποδεικνύουσι, ὅτι εἰς τὴν θάλασσαν φθάνουν περίπου ἐξ ἑκατομμύρια τόννων πετρελαϊκῶν ὑδρογονανθράκων. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν συνολικὸν ὄγκον, μόνον 30ο)ο προέρχεται ἐκ τῶν κοινῶν πλοίων, ἤτοι 25ο)ο ἀπὸ τὰ πετρελαιοφόρα καὶ 10ο)ο ἀπὸ τὰ λοιπὰ πλοῖα.

Ποσοστὸν 41ο)ο προέρχεται ἀπὸ ἀπόβλητα τῆς ξηρᾶς καὶ ἀπὸ τοὺς ὑποστάντας ρύπανσιν ποταμοὺς τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν. Αὐτὸ τὸ ποσοστὸν εἶναι εὔκολον νὰ μειωθῇ, ἐὰν τὰ ἐργοστάσια ἀρχίσουν νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν προαναφερθεῖσαν οὐσίαν ἡ ὁποία διαχωρίζει τὸ πετρέλαιον ἀπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ συμβῇ καὶ διὰ τὰ ἀπόβλητα τῶν πλοίων, ἐὰν αἱ κυβερνήσεις ἀποφασίσουν νὰ θεσπίσουν αὐστηρὰς κυρώσεις διὰ τοὺς ἀποφεύγοντας τὸ ἔξοδον ἀγορᾶς τῆς ὡς ἄνω οὐσίας.

Ἀπόδειξιν τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς νέας οὐσίας ἀποτελεῖ τὸ ποσοστὸν 4ο)ο τῆς μολύνσεως, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὰ τεράστια παραλιακὰ διϋλιστήρια καὶ τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν τεραστίας ποσότητας πετρελαίου.

Ἀκριβῶς αὐταὶ αἱ βιομηχανίαι οἱ ὁποῖαι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελοῦν τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον ρυπάνσεως, ἐμφανίζουν τὸ μικρότερον ποσοστὸν διαρροῆς!

ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ

Τὸ ἐργοστάσιον Μπαττεργουὼρθ Σύστεμς, ἐκτὸς τῆς νέας οὐσίας, ἔχει κατασκευάσει καὶ εἰδικὸν μηχάνημα, διὰ ἡν ἐφαρμογὴν τῆς ἐφευρέσεως διαμέτρου 6 καὶ ὕψους 5 μέτρων, βάρους δὲ 20.000 κιλῶν. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐπὶ πλοίου καὶ συλλέγει τὸ πετρέλαιον καὶ τὰς λοιπὰς χημικὰς οὐσίας.

Τὸ σύστημα αὐτὸ ἔχει χρησιμοποιηθῆ ἤδη εἴς τινα πλοῖα καὶ παρετηρήθη ὅτι τὰ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλητα ἐνεφάνιζον μόλις τρία λίτρα πετρελαίου ἀνὰ ναυτικὸν μίλιον. Παλαιότερον ἡ ἀπώλεια ἀνήρχετο εἰς ἑξήκοντα λίτρα ἀνὰ μίλιον, ἤτοι εἰς 1.200 —1.500 βαρέλια πετρελαίου ἀνὰ ταξίδιον.

Βεβαίως τὰ νέα μέτρα εἶναι ἀποτελεσματικὰ μόνον εἰς περίπτωσιν μονίμων πηγῶν ρυπάνσεως. Αἱ ἀκταὶ καὶ αἱ θάλασσαι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κινδυνεύουν ἀπὸ τὰς κηλίδας ἐκ τῶν ναυαγίων τῶν πετρελαιοφόρων, αἱ ὁποῖαι διαλύονται μόνον μὲ εἰδικὰ χημικὰ